

## คำประกาศเกียรติคุณ นางแก่นจันทร์ นามวัฒน์

ธานี นามวัฒนา

### 1. ประวัติส่วนตัว

- 1.1 ชื่อ นางแก่นจันทร์ นามสกุล นามวัฒน์
- 1.2 วัน เดือน ปีเกิด เกิดเมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2477
- 1.3 อายุ 80 ปี
- 1.4 ที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 228 ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ รหัสไปรษณีย์ 32000 โทรศัพท์ 0-4451-1998
- 1.5 ประกอบอาชีพ ข้าราชการเกษียณอายุ
- 1.6 ชื่อ – สกุล และอาชีพ บิดา มารดา
  - บิดาชื่อ นายเนียง มิ่งมงคล อาชีพ ค้าขาย
  - มารดาชื่อ นางกี มิ่งมงคล อาชีพ ค้าขาย
- 1.7 พี่น้องร่วมบิดามารดา เป็นบุตรคนที่ 1 ในพี่น้อง 3 คน ได้แก่
  1. นางแก่นจันทร์ นามวัฒน์
  2. นางบุญเกิด กิ่งจันทร์
  3. นายประสิทธิ์ มิ่งมงคล
- 1.8 สถานภาพสมรส
  - ชื่อสามี นายบัญญัติ นามสกุล นามวัฒน์
  - อาชีพ ข้าราชการบำนาญ
  - มีบุตร(ชาย) 1 คน (หญิง) 1 คน ได้แก่

1. นางณกมล นามวัฒน์ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ วิชาเอก ฝรั่งเศส วิชาโทการท่องเที่ยว จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ปัจจุบันทำงาน บริษัทเอกชนประกันภัยจำกัด สำนักงานใหญ่ ถนนสีลม กรุงเทพมหานคร ตำแหน่งหัวหน้า ส่วนประกันต่อ สังกัดฝ่ายประกันวินาศภัย
2. นายธานี นามวัฒนา จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ และจบการศึกษาระดับปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เคยประกอบอาชีพหัวหน้าฝ่ายกำกับเขต บริษัทภาคศิลป์ กาดเธียเตอร์ ฝ่ายละคร และแสงเสียง และทำหน้าที่ฝ่ายจัดคอนเสิร์ต บริษัท ว้อยสตูดิโอเชียงใหม่ ปัจจุบันดำรงตำแหน่งนักวิจัย ประจำสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

### 2. ประวัติการศึกษา

1. พ.ศ. 2484 – 2486 สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3 จากโรงเรียนเทศบาล อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์
2. พ.ศ. 2487 สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนวัดพรหมสุรินทร์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์
3. พ.ศ. 2488 – 2490 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนสตรีสุรินทร์
4. พ.ศ. 2500 ศึกษาด้วยตนเองเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ โดยสอบเทียบวิชาชุดครูต่างๆและสอบได้ ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู พ. และในปี พ.ศ.2505 สอบได้ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู พ.ป. (ประโยคครูพิเศษประถม)
5. พ.ศ. 2541 ได้รับปริญญาครุศาสตรบัณฑิตกิตติมศักดิ์ โปรแกรมวิชานาฏศิลป์ จากสถาบันราชภัฏสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

### 3. ประวัติการทำงาน และประสบการณ์

นางแก่นจันทร์ นามวัฒน์ ได้รับแต่งตั้งเป็นข้าราชการครูตั้งแต่วันที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ.2496 ตำแหน่ง ครูจัตวา อันดับ 1 โรงเรียนลำชี (อุบลวิมลราษฎร์สงเคราะห์)สอนเป็นเวลา 1 ปีจึงได้รับการคัดเลือกให้ไปอบรมหลักสูตรการสอนเด็กเล็กที่จังหวัดฉะเชิงเทรา 2 เดือน เพื่อมาเป็นหัวหน้าสายการสอนเด็กเล็กที่โรงเรียนสุรวิทยาคม ในช่วงนั้นจังหวัดสุรินทร์ยังไม่มีโรงเรียนอนุบาล นางแก่นจันทร์ย้ายจากโรงเรียนแรกมาอยู่โรงเรียนสุรวิทยาคม เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2497 และโรงเรียนอื่นๆตามลำดับดังนี้

- วันที่ 1 กันยายน 2501 ย้ายจากโรงเรียนสุรินทร์วิทยาคม ไปยังโรงเรียนเมืองสุรินทร์
- วันที่ 1 กรกฎาคม 2504 ย้ายจากโรงเรียนเมืองสุรินทร์ ไปยังโรงเรียนหนองโงสสุรวิทยาคม
- วันที่ 1 ตุลาคม 2507ได้เลื่อนอันดับเป็นครูจัตวา อันดับพิเศษ
- วันที่ 1 ตุลาคม 2509 โอนเป็นข้าราชการส่วนจังหวัด ตามพ.ร.บ. โอนโรงเรียนประถมศึกษา ไปอยู่สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2509
- วันที่ 2 ตุลาคม 2509 ได้เลื่อนตำแหน่งเป็นครูตรี โรงเรียนหนองโงสสุรวิทยาคม
- วันที่ 1 มิถุนายน 2517 ได้เลื่อนตำแหน่งเป็นครูโท โรงเรียนหนองโงสสุรวิทยาคม
- วันที่ 3 กันยายน 2521 ได้เลื่อนเป็นตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 4 โรงเรียนหนองโงสสุรวิทยาคม
- วันที่ 1 กันยายน 2522 ได้เลื่อนเป็นตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 5 โรงเรียนหนองโงสสุรวิทยาคม
- วันที่ 1 ตุลาคม 2523 โอนเป็นข้าราชการครูสังกัด ส.ป.ช. โอนตาม พ.ร.บ. โอนกิจการบริหาร ฯ

- พ.ศ. 2524 นางแก่นจันทร์ นามวัฒน์ ได้รับการผ่าตัด สุขภาพร่างกายไม่ค่อยแข็งแรงจึงขอมาช่วยราชการที่สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์ (ส.ป.จ.) ทำหน้าที่ฝ่ายทะเบียนประวัติ
- วันที่ 1 ตุลาคม 2527 เลื่อนระดับเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 6 โรงเรียนหนองโงสสุร วิทยาคม
- วันที่ 18 มีนาคม 2531 โอนเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งบุคลากร 5 ทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายทะเบียนประวัติ ฝ่ายการเจ้าหน้าที่ ส.ป.จ.สุรินทร์
- ทำหน้าที่นี้มาจนถึง พ.ศ. 2534 เงินเดือนเต็มขั้นแล้วงานทะเบียนประวัติไม่มีตำแหน่งบุคลากร 6 จึงโอนกลับมาเป็นข้าราชการครู
- วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2534 โอนเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 6 โรงเรียนเมืองสุรินทร์ เนื่องจากทางสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมือง(ส.ป.อ.) เห็นว่านางแก่นจันทร์มีความถนัดทางการแสดงพื้นเมือง ซึ่งเป็นวัฒนธรรมพื้นเมืองสุรินทร์ และเป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานด้านนี้มานาน จึงขอตัวให้ช่วยราชการอยู่ที่ ส.ป.อ. เมือง จนกระทั่งเกษียณอายุราชการ เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2537 รวมอายุราชการ 48 ปี ในช่วงที่ช่วยราชการ ส.ป.อ.เมืองสุรินทร์นี้ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่พิเศษด้านวัฒนธรรม และการแสดงพื้นเมืองของคณะครู ส.ป.อ. เมืองสุรินทร์นี้ ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่พิเศษด้านวัฒนธรรม และการแสดงพื้นเมืองของคณะครู ส.ป.อ.เมือง นอกจากนี้รับผิดชอบการแสดงพื้นเมือง เช่น เรือมอันเร ประเพณีแห่นาค ประเพณีสงกรานต์ในงานแสดงช้างประจำปีแล้ว ยังได้รับคัดเลือกเฉพาะครูที่มีพื้นฐานการร้องรำมากกลุ่มหนึ่ง เพื่อฝึกซ้อมการแสดงหลายชุดให้ได้มาตรฐานโดยยึดเอกลักษณ์ของท้องถิ่น และได้แสดงต้อนรับอาคันตุกะ ไปร่วมแสดงในคณะ ท.ท.ท. ทุกภาค หลายจังหวัด รวมถึงงาน 5 ธันวาคม มหาราช ณ ท้องสนามหลวง ถือเป็นความสำเร็จอันยิ่งใหญ่และคุ้มค่า สำหรับ ส.ป.อ.เมืองสุรินทร์ และเป็นหน้าเป็นตาของชาวจังหวัดสุรินทร์ ที่มีความโดดเด่น มีเอกลักษณ์ในการแสดงวัฒนธรรมพื้นบ้านในขณะที่บางจังหวัดไม่มี

### 3. รางวัล และเกียรติคุณที่ได้รับ

นางแก่นจันทร์ นามวัฒน์ เป็นข้าราชการบำนาญ มิได้ประกอบอาชีพอื่นเป็นโอกาสที่จะได้ทำคุณประโยชน์เพื่อสังคม ถ้าจะพูดว่า อุทิศตนให้กับงานวัฒนธรรมของจังหวัดสุรินทร์ โดยเฉพาะการแสดงพื้นบ้าน “ก็จะพูดได้เต็มปาก” เพราะทำจริง เป็นที่ประจักษ์ต่อคนสุรินทร์ทั่วไป

เป็นผู้สร้างสรรค์งานวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีรูปแบบ และเอกลักษณ์ที่ชัดเจนอย่างต่อเนื่อง ล้วนแต่เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่น เป็นผู้ที่ได้รับเกียรติยศเป็นที่ยอมรับในวงการแสดงโดยทั่วไป ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ เป็นผู้ที่มีผลงานของตนเองขึ้นสำคัญ ๆ ที่สามารถนำเสนอเป็นหลักฐานยืนยันประกอบการพิจารณาได้ ดังนั้น นางแก่นจันทร์ จึงได้รับการเชิดชูเกียรติโดย ได้รับโล่ , เข็มสัญลักษณ์ต่าง ๆ หรือเหรียญต่าง ๆ และเกียรติบัตรต่าง ๆ ดังนี้

1. ได้เข้าเฝ้ารับพระราชทานเครื่องหมายเชิดชูเกียรติ จากพระบรมโอรสาธิราชฯ ณ ศาลาดุสิตดาลัย เมื่อ 16 ม.ค. 38

2. ได้รับเกียรติคุณบัตรเครือข่ายการศึกษานอกโรงเรียนดีเด่น ด้านการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม ประจำปี 2538 จังหวัดสุรินทร์
3. ได้รับเข็มและดุษฎีบัตร เพื่อแสดงว่านางแก่นจันทร์ นามวัฒน์ ได้สำเร็จการศึกษาบรมหลักสูตร “การรักษาความมั่นคงของชาติ” จากกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน (กอ.รมน.) เมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2528
4. ได้เกียรติบัตร เพื่อแสดงว่านางแก่นจันทร์ นามวัฒน์ “ได้ร่วมสาธิตการแสดงดนตรีพื้นบ้านแก่คณะผู้แทนอาเซียน” โครงการประชุมปฏิบัติการผู้ประพันธ์เพลงพื้นเมืองอาเซียน จากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (ส.ว.ช.) เมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2540
5. ได้เกียรติบัตร เพื่อแสดงว่านางแก่นจันทร์ นามวัฒน์ ได้ร่วมดำเนินการอนุรักษ์ และฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรมไทยในงาน “เทศกาลผ้า มรดกร่วมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้” จากสถาบัน ราชภัฏสุรินทร์ ให้ไว้ ณ วันที่ 20 มกราคม 2538
6. ได้รับประกาศเกียรติบัตร เพื่อแสดงว่านางแก่นจันทร์ นามวัฒน์ ได้ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียน จนประสบผลสำเร็จ อันก่อให้เกิดประโยชน์ยิ่งต่อประชาชน การศึกษานอกโรงเรียนและประเทศชาติ จึงประกาศเกียรติคุณไว้เพื่อเป็นเกียรติและเป็นแบบอย่างที่ดีสืบไป เมื่อพ.ศ. 2538 จากกรมการศึกษานอกโรงเรียน
7. ได้รับประกาศนียบัตร เพื่อแสดงว่า นางแก่นจันทร์ นามวัฒน์ เป็นครูอาสาของครูสมาคมนิช่วยครูอาสา ในพระบรมราชูปถัมภ์ จึงมอบเครื่องหมายเชิดชูเกียรติ ให้ไว้เป็นเกียรติยศสืบไป เมื่อวันที่ 16 มกราคม 2538 จากมูลนิธิช่วยครูอาสา
8. ได้รับเข็ม “สุรินทร์รักดี” จังหวัดสุรินทร์จะมอบเข็มนี้ให้แก่ผู้เสียสละแรงกาย แรงใจและเวลา เพื่อปฏิบัติงานสำคัญต่างๆช่วยเหลือจังหวัดสุรินทร์โดยสม่ำเสมอเป็นเวลานาน
9. ได้รับเหรียญรางวัลนอมา เพื่อแสดงว่านางแก่นจันทร์ นามวัฒน์ ได้ร่วมโครงการรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือแห่งชาติ โดยกรมการศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดสุรินทร์ เมื่อพ.ศ. 2538
10. ได้รับเกียรติอันเป็นที่เชิดชูยิ่ง ในระยะเวลาที่ปฏิบัติราชการคือได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม พระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ เพื่อเป็นเกียรติสืบไป เครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่นางแก่นจันทร์ นามวัฒน์ ได้รับมีดังนี้
  - วันที่ 5 ธันวาคม 2514 เบญจมาภรณ์ช้างเผือก (บ.ช.)
  - วันที่ 5 ธันวาคม 2518 จตุรภรณ์มงกุฎไทย (จ.ม.)
  - วันที่ 5 ธันวาคม 2523 ตริตาภรณ์มงกุฎไทย (ต.ม.)
  - วันที่ 5 ธันวาคม 2538 ตริตาภรณ์ช้างเผือก (ต.ช.)
  - วันที่ 5 ธันวาคม 2528 เหรียญจักรพรรดิมาลา
11. ได้รับเกียรติบัตร เพื่อแสดงว่า นางแก่นจันทร์ นามวัฒน์ สมาชิกเลขทะเบียนที่ 35 เป็นที่สมาชิกตัวอย่างที่สมควรได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ จากสหกรณ์ออมทรัพย์ครูสุรินทร์ จำกัด เมื่อวันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ. 2536
12. พ.ศ. 2541 ได้รับปริญญา ครุศาสตรบัณฑิตกิตติมศักดิ์จากสถาบันราชภัฏสุรินทร์

13. พ.ศ. 2542 ได้รับคัดเลือกเป็นผู้มีผลงานดีเด่น ด้านวัฒนธรรมจังหวัดสุรินทร์(สาขา ศิลปะการแสดง)

14. ได้รับเกียรติบัตร เพื่อแสดงว่าเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ และคุณธรรมควรแก่ปริญญา ครุศาสตร์บัณฑิต กิตติมศักดิ์ จากสภาประจำสถาบันราชภัฏสุรินทร์ เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2542

15. ได้รับเกียรติบัตร เพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จากนาย จ้างง เจริญชัย ผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์ เมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2542

16. รับเกียรติคุณบัตร เชิดชูเกียรติคุณ เพื่อแสดงว่า นางแก่นจันทร์ นามวัฒน์ เป็นผู้มีผลงานดีเด่น ทางวัฒนธรรมจังหวัดสุรินทร์ สาขาศิลปะการแสดง(พื้นบ้าน) ประจำปี 2542 จากคณะกรรมการวัฒนธรรม แห่งชาติ เมื่อวันที่ 2 เมษายน 2542

17. ได้รับประกาศเกียรติคุณบัตร เพื่อแสดงว่า นางแก่นจันทร์ นามวัฒน์ ได้เป็นคณะกรรมการ ตัดสินการประกวด “เรียมอันเร” ในงานฉลองสิริศรัทธาพระยาสุรินทร์ภักดีศรีณรงค์จางวาง จากนายไพศาล ศรีสุรินทร์ นายกเทศมนตรีเมืองสุรินทร์ เมื่อวันที่ 9 เมษายน 2542

18. ได้รับเกียรติคุณบัตร เพื่อแสดงว่า นางแก่นจันทร์ นามวัฒน์ ได้ร่วมเป็นคณะกรรมการ ตัดสิน การจัดงานประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษา ประจำปี 2542 จากนายไพศาล ศรีสุรินทร์ นายกเทศมนตรีเมือง สุรินทร์ เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2542

19. ได้รับประกาศเกียรติคุณบัตร เพื่อแสดงว่า นางแก่นจันทร์ นามวัฒน์ ได้ช่วยเหลืองานช้างและ กาศาตสุรินทร์ ประจำปี 2543 จากนายเกษมศักดิ์ แสนโกสน์ ผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์ เมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2543

20. ได้รับประกาศเกียรติคุณบัตร เพื่อแสดงว่า นางแก่นจันทร์ นามวัฒน์ เป็นกรรมการผู้เชี่ยวชาญ ตัดสินการประกวดแต่งกายผ้าไหม ในงานทอดพระเกียรติ “12 สิงหาคมราชินี” ประจำปี 2544 ณ ศูนย์ ศิลปาสีพัสถานใต้ จากนายเกษมศักดิ์ แสนโกสน์ ผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์ เมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2544

21. ได้รับประกาศเกียรติคุณบัตร เพื่อแสดงว่า นางแก่นจันทร์ นามวัฒน์ ได้ทุ่มเทกำลังกายและใจ ร่วมเคียงบ่าเคียงไหล่สร้างสรรคงานวัฒนธรรม ในการจัดการแสดงละครประกอบแสง สี เสียง เรื่อง “ตำนาน พระมอเฒ่า” จากผู้ว่าราชการสุรินทร์นายเกษมศักดิ์ แสนโกสน์ เมื่อวันที่ 9 มกราคม 2545

22. ได้รับประกาศเกียรติคุณบัตร เพื่อแสดงว่า เป็นกรรมการประกวดเทียนพรรษาประจำปี 2547 ให้ไว้ ณ วันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2547

23. ได้รับเกียรติบัตรเชิดชูเกียรติภูมิปัญญาไทย ในจังหวัดสุรินทร์ ด้านนาฏศิลป์จากมหาวิทยาลัย ราชภัฏสุรินทร์ ให้ไว้ ณ วันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ. 2547

24. สมาคมผู้บำเพ็ญประโยชน์ แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์เพื่อมอบเกียรติบัตรขอบคุณ ที่ได้รับบริจาคเงินสนับสนุนกิจกรรมผู้บำเพ็ญประโยชน์ให้ไว้ ณ วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2544

25. ได้รับเกียรติบัตร จากสภาวัฒนธรรมจังหวัดสุรินทร์เพื่อแสดงว่า ได้ร่วมแสดงแบบผ้าไหม “งาน ราชวัติตำนานไหม สายใยวัฒนธรรมสุรินทร์” ให้ไว้ ณ วันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2544

26. ได้รับเกียรติบัตร จากโรงเรียนเมืองสุรินทร์ เพื่อแสดงว่า ได้เป็นวิทยากรอบรมนาฏศิลป์ และ การละเล่นพื้นเมืองสุรินทร์ ระหว่างวันที่ 21-24 มิถุนายน พ.ศ. 2544 และ พ.ศ. 2546

27. ได้รับวุฒิบัตร จากสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอปราสาท เพื่อแสดงว่าเป็นวิทยากรพิเศษ ให้อบรมครูผู้สอน นาฏศิลป์พื้นบ้าน “เรียมอันเร” ให้ไว้ ณ วันที่ 18 กรกฎาคม พ.ศ. 2545
28. ได้รับเกียรติบัตร จากจังหวัดสุรินทร์ กองกำลังสุรนารีและองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ ในงานเทิดพระเกียรติ 12 สิงหาคมราชินี ประจำปี 2545 2546 และ 2547 ณ ศูนย์ศิลปาชีพอีสานใต้สุรินทร์
29. ได้รับเกียรติบัตร จาก สถาบันราชภัฏสุรินทร์ เพื่อแสดงว่าได้ร่วมอบรมสัมมนาวิชาการ เรื่อง “ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นสุรินทร์ สู่หลักสูตรสถานศึกษา” ให้ไว้ ณ วันที่ 9 กรกฎาคม 2545
30. ได้รับเกียรติบัตร เพื่อแสดงว่า นางแก่นจันทร์ นามวัฒน์ ได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือการจัดงาน “วันข้าวหอมมะลิไทย ครั้งที่ 3 ประจำปี 2545 จากผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์ นายเกษมศักดิ์ แสนโกสน์ เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2545
31. ได้รับเกียรติบัตรจากสมาคม ผู้นำเพ็ญประโยชน์ ณ ศูนย์ฝึกภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ เมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2544
32. ได้รับเกียรติบัตรจากชมรมมูลนิธิ จังหวัดสุรินทร์ เพื่อแสดงว่าแก่นจันทร์ นามวัฒน์ ได้สนับสนุนโครงการปันกันใช้ดีเด่นพิเศษ ให้ไว้ ณ วันที่ 12 สิงหาคม 2544
33. พ.ศ. 2544 ได้รับคัดเลือกเป็น “คนดีศรีเมืองช้าง” จังหวัดสุรินทร์
34. ได้รับเกียรติบัตรจากสภาวัฒนธรรมจังหวัดสุรินทร์เพื่อแสดงว่า นางแก่นจันทร์ เป็นผู้สร้างชื่อเสียงเกียรติคุณ ด้านการแสดงภาพยนตร์ เรื่อง “ต้มยำกุ้ง” เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์
35. ได้รับเกียรติบัตรจากโรงเรียนเมืองสุรินทร์ เพื่อแสดงว่านางแก่นจันทร์ นามวัฒน์ เป็นวิทยากรการเข้าค่ายวิชาการเสริมความรู้ความสามารถพิเศษ นาฏศิลป์พื้นเมือง วันที่ 15-18 สิงหาคม 2545
36. พ.ศ. 2547 ได้รับเชิดชูเกียรติให้เป็นภูมิปัญญาไทยด้านนาฏศิลป์ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2547
37. พ.ศ. 2548 ได้รับคัดเลือกเป็น “ศิลปินพื้นบ้านอีสานแห่งชาติ” จากสถาบันวิจัยศิลปะและวัฒนธรรมอีสาน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
38. พ.ศ. 2548 ได้รับการคัดเลือกเป็นผู้มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม จังหวัดสุรินทร์ (สาขาผู้ทำคุณประโยชน์ทางวัฒนธรรม)
39. ได้รับเกียรติบัตรจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์เพื่อแสดงว่านางแก่นจันทร์ นามวัฒน์ ให้การสนับสนุน และร่วมมือ ด้านการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นในกิจกรรมการพัฒนามิปัญญาผ้าไหมให้มีมาตรฐานสู่สากล วันที่ 27 ธันวาคม 2549
40. ได้รับเกียรติบัตรจากผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์ เพื่อยกย่องประกาศเกียรติคุณให้เป็นที่ประจักษ์ โดยทั่วกันว่านางแก่นจันทร์ นามวัฒน์ ได้แสดงประกอบ แสง เสียง มหกรรมช้างสุรินทร์เฉลิมพระเกียรติ เรื่อง ศาสตร์เชิงปถม วันที่ 16 – 18 มิถุนายน 2549 ณ สนามกีฬาศรีณรงค์
41. ได้รับเกียรติบัตรจากสภาวัฒนธรรม จังหวัดสุรินทร์เพื่อแสดงว่านางแก่นจันทร์ นามวัฒน์ได้เป็นกรรมการตัดสินการประกวดการแสดงพื้นบ้าน(กันตรึม) ตามโครงการดำเนินชีวิตตามปรัชญา “เศรษฐกิจพอเพียง” เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ในวโรกาสครองสิริราชสมบัติครบ 60 พรรษา วันที่ 28 กรกฎาคม 2549 ณ บริเวณหน้าเทศบาลสุรินทร์

42. ได้รับเกียรติบัตร จากผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์ นายพุดศักดิ์ ประทุมพรพาล เพื่อแสดงว่า นางแก่นจันทร์ นามวัฒน์ ได้แสดงละครประกอบแสง เสียง เรื่อง “ครูบาใหญ่” ในงานช้างประจำปี 2549 วันที่ 17-18 พฤศจิกายน 2549 ณ สนามกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

43. ได้รับเกียรติบัตรจากมหาวิทยาลัยศิลปากรเพื่อแสดงว่านางแก่นจันทร์ นามวัฒน์ เป็นวิทยากรบรรยายโครงการค่ายสืบสานดนตรีพื้นบ้าน ครั้งที่ 10 ระหว่างวันที่ 30 ตุลาคม – วันที่ 3 พฤศจิกายน 2550 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

44. พ.ศ. 2549 ได้รับโล่ห์เชิดชูเกียรติ ศิลปินเพชรสยาม สาขาศิลปะการแสดง ด้านการส่งเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย จากมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม วันที่ 6 กันยายน 2549 โดยสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์เป็นผู้เสนอ

45. พ.ศ. 2550 ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นปราชญ์ชาวบ้าน ของจังหวัดสุรินทร์ สาขาศิลปะการแสดง และดนตรี โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ และสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสุรินทร์

46. ได้รับเกียรติบัตรจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์เพื่อแสดงว่านางแก่นจันทร์ นามวัฒน์ ได้ร่วมจัดแสดงแบบแฟชั่นผ้าไหมในกิจกรรมการแสดงแบบผ้าพื้นบ้านนานาชาติ ครั้งที่ 3 ในวันอังคารที่ 22 มกราคม 2551 ณ เวทีไพทสราญ จังหวัดสุรินทร์

## 5. ผลงานดีเด่นที่สมควรได้รับแต่งตั้ง

### ผลงานดีเด่นที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เสนอขอปริญญาหมาบัณฑิตกิตติมศักดิ์

นางแก่นจันทร์ นามวัฒน์ได้ทุ่มเทกำลังใจกำลังกายเพื่องานที่ตนถนัดคือการแสดงพื้นบ้าน ตั้งแต่รับราชการมาจนอยู่ในวัยเกษียณอายุราชการแล้วยังคงปฏิบัติเช่นเดิมด้วยความเต็มใจมิได้ประกอบอาชีพอื่น เป็นผู้มีความดีเด่นเกี่ยวกับสาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา เป็นผู้มีความสามารถในการถ่ายทอดองค์ความรู้ให้สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งทั้งในจังหวัดและต่างจังหวัด องค์กรของรัฐและเอกชนหลายแห่ง มีความเชี่ยวชาญสามารถสร้างองค์ความรู้ในชุดการแสดงเรือกมกัณฑ์รีม เรือมมอญกัณฑ์รีม เรือมมอญกัณฑ์รีม และปรับปรุงทำรำร้อมอันเร ให้สวยงามสมบูรณ์แบบในกระบวนทำรำเครื่องแต่งกายและกำหนดเวลารำ โดยยึดเอกลักษณ์ของท้องถิ่น เป็นผู้สร้างสรรค์งานวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีรูปแบบและเอกลักษณ์ที่ชัดเจนอย่างต่อเนื่อง ล้วนแต่เป็นประโยชน์แก่ท้องถิ่น เป็นบุคคลในท้องถิ่นโดยกำเนิด ได้สัมผัส ได้เห็น และได้แสดงด้านการร้องรำทำเพลงโดยเฉพาะการแสดงพื้นบ้าน สิ่งเหล่านี้ปลูกฝังในจิตใจมาตั้งแต่เด็ก จึงเป็นปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมให้สามารถทำงานด้วยใจรัก ประสบผลสำเร็จอย่างดีตลอดมาเป็นแรงบันดาลใจที่ส่งผลให้พยายามสร้างองค์ความรู้ในชุดการแสดงต่างๆขึ้นมาได้แก่

#### 1. เรือกมกัณฑ์รีม

นางแก่นจันทร์ ได้สร้างผลงานชิ้นสำคัญที่สุด ให้แก่วงการกัณฑ์รีมของ จ.สุรินทร์ คือ ได้ประดิษฐ์ทำรำ “เรือกมกัณฑ์รีม” ไว้ให้เป็นท่าแม่แบบสำหรับรำกัณฑ์รีม จำนวน 7 ท่ารำ เพลงประกอบทำรำแต่ละท่าไม่ซ้ำกัน การประดิษฐ์ทำรำทั้ง 7 ท่านี้ มิใช่คิดเอาเองตามใจชอบหากแต่ นางแก่นจันทร์ ได้รับเกียรติให้ช่วยฟื้นฟูการแสดงพื้นบ้านเก่าแก่ ให้เป็นชุดปรับปรุงสร้างทำรำขึ้น โดยอาศัยพื้นฐานของการฟ้อนรำแบบชาวบ้านมาแต่โบราณ เป็นหลักจากวงกัณฑ์รีมชาวบ้าน ซึ่งมีแทบทุกหมู่บ้านในจังหวัด

## 2. เรือมมองกวลงจงได

เป็นการแสดงในพิธีกรรมอันหนึ่งของชาวสุรินทร์ ซึ่งมีมาแต่โบราณกาล สมควรแก่การฟื้นฟู-อนุรักษ์ เพลงที่ใช้ในพิธีนี้ ต้องใช้เพลงมองกวลงจงได ไม่นิยมใช้เพลงอื่น ชาวสุรินทร์เรียกพิธีนี้ว่า “พิธีมองกวลงจงได” แปลว่า “ผูกข้อมือเพื่อสิริมงคล” เป็นพิธีรับขวัญแขกเมืองหรือบุคคลที่ประสบผลสำเร็จในการทำประโยชน์ให้ท้องถิ่น ที่ใช้บ่อยในปัจจุบัน คือ งานเกษียณอายุราชการ คนโบราณใช้รับขวัญทหารที่กลับจากสงคราม หรือคนที่หายจากการเจ็บป่วยหนักในพิธีแสนการ (แต่งงาน) ก็มีการผูกข้อมือเพื่อสิริมงคลเช่นกัน เรือมมองกวลงจงไดนี้ ได้กำหนดท่ารำ ให้สมบูรณ์ แบบในด้านความหมายของพิธีกรรมครบถ้วนทุก

## 3. เรือมอันเร

เรือมอันเรเป็นการแสดงพื้นบ้านอย่างหนึ่งของจังหวัดสุรินทร์ในอดีตเรียกว่า “โอดอันเร” เป็นการจับกลุ่มเพื่อนรำของชาวบ้านหลังจากตรากตรำทำงานเหน็ดเหนื่อยนิยมเล่นในวันต่อมา “วันต่อมา” คือ วันหยุดงานประจำปี มีความเชื่อว่าถ้าใครทำงานในวันนี้จะโดนฟ้าผ่า หรือมีอันเป็นไปต่าง ๆ นานา เป็นการรำในท่าอิสระมีสากดำขาว กระทบเป็นจังหวะ จังหวะ จังหวะ จังหวะ จังหวะ และมีความไพเราะพื้นบ้านประกอบแต่ละจังหวะแตกต่างกัน

### การเผยแพร่ผลงาน

นางแก่นจันทร์ ได้นำเสนอการแสดงพื้นบ้านไปแสดงในงานสำคัญ ๆ ซึ่งเป็นงานใหญ่บ้างเล็กบ้าง เน้นการเผยแพร่การแสดงของจังหวัดให้เป็นที่รู้จักระบือลือไกลไปทุกสารทิศ ให้ประชาชนแก่คนทั่วไปถึงเอกลักษณ์ที่โดดเด่นความสวยงามที่ประทับใจ ความแตกต่างที่ไม่เหมือนที่อื่น ๆ งานสำคัญที่เป็นการเผยแพร่ โดยสรุปคือ

1. การแสดงถวายต่อหน้าพระพักตร์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระบรมราชินีนาถและสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอทุกพระองค์ในวโรกาสต่างๆ หลายครั้ง พ.ศ. 2498 , 2521 , 2524 , 2528 , 2531 , 2535 , 2537 และ 2540

2. ได้รับเกียรติจากสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ให้จัดการแสดงไปเผยแพร่ในงาน “แสดงวัฒนธรรมระหว่างภาค” รวม 5 ครั้ง ใน 5 จังหวัด คือ มหาสารคาม นครพนม นครราชสีมา ยะลา ภูเก็ต และสวนอัมพรหลายครั้ง เมื่อ พ.ศ.2522 , 2523 , 2524 , 2526 , 2528 , 2530

3. การนำการแสดงไปออกรายการทางสถานีโทรทัศน์ในรายการต่างๆ ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ช่อง 4 ขอนแก่น สถานีโทรทัศน์ช่อง 5 สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ช่อง 9 ช่อง 11 ซึ่งมีคนชมทั่วประเทศ เมื่อ พ.ศ.2526 , 2527 , 2528 , 2536 , 2537

4. การแสดงพื้นเมืองในงานแสดงช้างสุรินทร์ เป็นประจำทุกปี ตั้งแต่ พ.ศ.2507 – 2537 เป็นเวลา 30 ปี ถือว่าเป็นการเผยแพร่ที่สำคัญ เพราะมีคนต่างชาตินิยมมาชมงานนี้

พ.ศ.2532 นำการแสดงไปแสดงในงานรับรองคณะกรรมการ และสมาชิกในเครือข่าย บริษัทปูนซีเมนต์ไทย จำนวน 12 คนละ 1 วัน ณ โรงแรมทองธารินทร์ จ.สุรินทร์ ผู้ชมคณะละ 40 คน รวม 480 คน

นอกจากนี้นางแก่นจันทร์ นามวัฒน์ ยังมีบทบาทในการเผยแพร่โดยร่วมแสดงละครเวที 3 เรื่องเพื่อหารายได้สนับสนุนโครงการต่างๆ ของจังหวัดสุรินทร์ ซึ่งถือว่าเป็นการเผยแพร่วัฒนธรรม ในบทบาทการแสดงละครจากวรรณกรรม แก่ชาวไทยเรา คือ

แสดงละครเรื่อง “เจ้าหญิงศรีบุญญา” ได้รับบทเป็นน้องชายของพระเอกในเรื่อง จัดโดยสมาคมส่งเสริมวัฒนธรรมหญิง หารายได้เพื่อสนับสนุนโครงการสร้างรั้วศาลากลางจังหวัดสุรินทร์ จากรั้วไม้เป็นรั้วคอนกรีต

แสดงละครเรื่อง “ราชาราชตอนสมิงนครอินทร์ออกศึก” ได้รับบทเป็นทหารเอกคู่กับนางกาย จัดโดยสมาคมส่งเสริมวัฒนธรรมหญิง หารายได้เพื่อบำรุงการศึกษา จัดซื้ออุปกรณ์การศึกษาให้โรงเรียนสุรินทร์วิทยาคม

แสดงละครเรื่อง “สังข์ศิลป์ชัย” ได้รับบทเป็นสิงหราช จัดโดยสมาคมส่งเสริมวัฒนธรรมหญิง หารายได้จัดซื้อครุภัณฑ์ให้สมาคมส่งเสริมวัฒนธรรมหญิง

พ.ศ. 2539 ได้ร่วมแสดงละครประกอบ แสง สี เสียง เรื่อง “ตำนานพระมอเฒ่า” เป็นตำนานการจับช้างป่าของชนเผ่าส่วยในจังหวัดสุรินทร์ ได้รับบทแสดงเป็น แม่ครูกันโนล แสดงที่สนามแสดงช้างของจังหวัดสุรินทร์ ดำเนินการโดยสถาบันราชภัฏสุรินทร์ ละครเรื่องนี้ได้แสดงอีกเป็นครั้งที่ 2 สถานที่เดิมในปีถัดมาก็คือ พ.ศ. 2540 ดำเนินการโดยเทศบาลเมืองสุรินทร์ และแสดงอีกเป็นรอบที่ 3 เมื่อวันที่ 16-17 พฤศจิกายน 2544 ณ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลสุรินทร์ ดำเนินการโดยชมรมสืบสานวัฒนธรรมคนกับช้างสุรินทร์ ได้แสดงให้คณะ ค.ร.ม. สัจจะ ซึ่งนำโดยนายกทักษิณ ชินวัตร ชมด้วย เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2544 และปี พ.ศ. 2545 ได้แสดงละครแสงสีเสียง เรื่อง “ตำรายชอ” ณ สถาบันราชภัฏสุรินทร์

ปี พ.ศ. 2549 ได้แสดงละคร แสง สี เสียง เรื่อง “คชศาสตร์เชียงปุม” เมื่อ 17 – 18 มิถุนายน 49 ณ สนามกีฬาศรีณรงค์ เพื่อเฉลิมพระเกียรติ ในวโรกาสฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี

### **ความมุ่งมั่น และสิ่งที่ฝากถึงอนุชนรุ่นต่อไป**

จงพยายามปลูกฝัง ให้เขารู้ว่า การรักษาวัฒนธรรมท้องถิ่น คือการรักษาวัฒนธรรมของชาติ การรักษาวัฒนธรรมของชาติ คือการรักษาชาติ ชาติใดไร้วัฒนธรรม จะต้องล่มสลายในไม่ช้านัก เพราะวัฒนธรรม คือเอกลักษณ์ของชาติ ดังนั้นเมื่อเราอยู่ท้องถิ่นใด ก็ให้ช่วยกันรักษาวัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่นนั้น ๆ สำหรับอนุชนถือเป็นจุดสำคัญที่จะต้องปลูกจิตสำนึกในคุณค่าที่ควรแก่การอนุรักษ์เพื่อไม่ให้เบี่ยงเบนไปเห็นดีเห็นงามกับวัฒนธรรมประเทศอื่นๆ จุดใหญ่ที่จะช่วยปลูกฝัง ฝึกฝนดูแลควบคุมได้มี 2 จุด คือ 1. โรงเรียน 2. ครอบครัว เด็กอนุชน นั้นแค่ปลูกฝัง พุดจาอธิบายให้เข้าใจเท่านั้นไม่พอ เดียวเขาก็ลืมแล้ว ต้องฝึกฝนปฏิบัติด้วย การฝึกฝนปฏิบัตินั้น ต้องควบคุมดูแลอย่างสม่ำเสมอ เป็นต้นว่า ดูการวางตัว อย่าให้ออกนอกกฎนอกทาง การแต่งตัว การพุดจา ความประพฤติชักจูงให้เข้าร่วมกิจกรรม ประเพณี ท้องถิ่น ในเทศกาลต่าง ๆ เช่น แห่เทียน สงกรานต์ ลอยกระทง เวียนเทียน กฐิน ผ้าป่า เด็กที่ชอบศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ก็สนับสนุนให้เขาได้แสดงออกสิ่งเหล่านี้ จะซึมซับอยู่ในใจเขา สิ่งเหล่านี้จะทำให้เขาได้